

גמ':

עין משפט
נר מצוה

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

זה תגור של עכנאי. יש דגס חכנאי וכן גירושלמי ומן זה נמש ושמא בעל המגור שהיה עושה שמו כן:

לא בשמים היא. והא דלמך צפ"ק דינמות (ד' ד' ו) וש ד"ה (ר"י) דהלכה כב"ה משום דלמך לחלוק על דברי תורה לכתיב אחרי רבים להטות אבל המס לדכונה ב"ה רובא חי לאו דהוה מספקא לן אי אלין בתר רובא משום דב"ש הוה חרפי טובא ועוד דכאן לא יראה בת קול אלא משום כבודו דר"א שאמר מן השמים ויכחו והא דלמך המס רבי יהושע היא דלמך אין משגיחין בבת קול ולא שמעיין ליה ל"י יהושע אלא על צ"ק דהאי מעשה דר"א דהלך המס דייק מדקאמר לא בשמים היא כבר נימנה לנו תורה מסיני משמע דבשום מקום אין מוסי שחבד בהמ"ק אין שחוק לפני הקב"ה היינו קבעו והכל מילמא דנדיממא בעלמא הוא דלמך: וקרע בגדיו והלין שנעליו. אין להוכיח מכאן הא דמנעיה ליה דמזעז קטן (ד' טו: וש ד"ה לא) אס מודה לר"ח קריעת בגדים וחלוק מנעל דלמא הכא לערה בעלמא הוא דענד הכי"ס:

עכנאי. נמש דרכו לעשות דעגולה להקניס וכן אלל פיו: כל **ספרות** ספיר ר"ל. ע"י מעשה שאירע נשאלה הלכה זו בנית המדגש שנעלה עומאה לאחר תגור זה וזמור ושטאו על גביו ספרות וטיהרס ר"ל והניאוס ושרפוס לפניו: **לכס** שחוריס. עיין דער זבאל: אף הוא קרע בגדיו. שהמטרה חיב בקריעה"ו: **וחלן מנעליו**. שהמטרה אפור ננעילת הסנדל במו"ק (ד' טו:): **ונשמט**. מן הכסא: **עסא**. נתקלקל: **אך גדול**. מכה גדולה: **ר"ג**. נשאו היה ועל פיו נעשה: **שלא ירכו מחלוקת**. שלא יגיל היחד לחלוק על המרוצין: **אימא שטוס**. כק שמה: **זין מלא** **לפטר**. ספורה הימה שיהא החדש חסר וקצוע ציוס ל' ולא יפול ציוס החדש על פניו והיה מלא ולא נקבע עד יוס שלשים ואחד ולא מוהרה בו ציוס ל' ופול על פניו: **מינס אבי** **אכא**. מבית אבי המשפחה שנת נשאים הימה וחס מבית דוד: **חון** **משערי אונאה**. לפי שנער הלכ הא וקרוב להוריד דמעות: **מפאנס אס** **הגר**. אוננת דכריס: **הלוואו**. דוחקי: **אלא ספיה לו כנושא**. לחן הוא שדוחקי למצוע חויה: **ה"ג** **מא** **שנא מאנס** דכתיב כיה **הפאס וגר לא טונה לא סונו אוסו ולא סונו איש** **אס עמיטו וגר בכלל עמיטו הוא:** **לוחו נמי הפאס כתיב כיה**. וגר לא תלחן ולא תלחנת ולא ספיה לו כנושה: **מוס שדך אל שאמר להכרך**. כיון דגרס היינס גנאי הוא לכס להוכיח שס גריות: **מחן דאים** ליה **וקיפא דיוסיקס** לא נפא לתכריס וקיף **ביניפא**. מי שיש לו תלוי בנשפחתו לא יאמר לענדו או לנן כימו תלה לי דג זה שלל שס תלייה גנאי הוא לו: **מתני'** **אין מערכין פירות** **בפירות**. בעל הבית שאומר פירות שיה פלוני אני מוכר לך כך וכך סאין לא יערכנו בפירות שדה אחרת: ואין

קפ"ה א מ"י פ"ט מ"א יקו"י הורה ל' ב' ב' ד מ"י פ"ד מהל' מסריה ל' טו טו סמג לאין קע"ט טו"ט ח"מ פ' רמח סטף ג' קצ ה מ"י שס פ"יה הלכה ה סמג לאין קע קו"י טו"ט ע"ט ספ"ט י':

תורה אור השלם

- 1 לא בשמים היא דאמר מי יצלה לנו השמיקה וחסקה לנו השמינו אהא ונעשה. ב"ר ל' ב' ב' ד מ"י פ"ד
- 2 לא תהיה ארצו רבים לקרע ולא תענה על רב לנחת אחרי רבים לקרע: שמות כג ב' 3 וגר לא תונה ולא תלחנתו כי גרים היינס בארץ מצרים: שמות כג ב' 4 וכו' יגור אהך גר בארצכם לא תונה אתו: ויקרא ט' ל' 5 ולא תנו איש את עמיתו וראתה מאלריך כי אני ה' אלהיכם: שמות כג ב' 6 וגר לא תלחץ אותם לעות את נפש הגר כי גרים היינס בארץ מצרים: שמות כג ב' 7 אם כסף תלוך את עמי את הקני ענק לא תהיה לו בעשה לא תשימון עליו נסף: שמות כב ב'

תורה אור השלם

גליון הש"ס

- 1 כי כענאי זה מתעורר שבוטח על עין קדושתו ויהי ע"י חוספת ד"ס קיס דנקוט כבד מקומות: שם שפי שפורו. עיין נדשיי הוריות דף י' ע"א ד"ס אמר לר':

גליון הש"ס

מוסף רש"י

- 1 כענאי זה מתעורר שבוטח על עין קדושתו ויהי ע"י חוספת ד"ס קיס דנקוט כבד מקומות: שם שפי שפורו. עיין נדשיי הוריות דף י' ע"א ד"ס אמר לר':

מוסף רש"י

אמות אמר לו ר"א עקיבא מה יום מיומים אמר לו רבי כמדומה לי שחבירים **בדילים** ממך אף הוא קרע בגדיו וחלץ מנעליו ונשמט וישב על גבי קרקע **זלגו** עיניו דמעות לקה העולם שלישי בזיתים ושלישי בחמים ושלישי בשעורים ויש אומרים אף בצק שבידי אשה (6) מפח תנא (7) אך גדול היה **אמר** כמדומה לי שאין זה אלא בשביל ר"א בן הורקנוס עמד על רגליו ואמר רבוננו של עולם גלו וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך שלא ירבו מחלוקות בישראל **נח** הים מועפז אימא שלום דביתוהו דר"א אחתיה דר"ג הואי מההוא מעשה ואיך לא היה שבתקא ליה **לר"א** למיפל על אפיה ההוא יומא ריש ירחא הוה ואיחלף לה בין מלא לחסר איבא דאמרי אתא עניא וקאי אבבא אפיקא ליה ריפתא אשכחתייה דנפל על אנפיה אמרה ליה קום קמלית לאחי אדהבי נפק שיפורה מבית רבן גמליאל דשכיב אמר לה מנא ידעת אמרה ליה כך מקובלני מבית אבי אבא כל השערים ננעלים חרץ משערי אונאה תנו רבנן בהמאנה את הגר עובר בשלשה לאוין והלוחצו עובר בשנים מאי שנא מאנה דכתיבי שלשה לאוין יוגר לא תונה וכו' יגור אהך גר בארצכם לא תונו אותו ולא תונו איש את עמיתו וגר בכלל עמיתו הוא לוחצו נמו שלשה כתיבי ולא תלחצו וגר לא תלחץ ולא תהיה לו כנושה וגר בכלל הוא אלא יאחד זה ואחד זה בשלשה תניא רבי אליעזר הגדול אומר מפני מה יהיה הוה תורה בל"ו מקומות ואמרי לה כמ"ו מקומות בנר מפני ששמו רע מאי דכתיב וגר לא תונה ולא תלחצו כי גרים היינס בארץ מצרים (8) תנינא רבי נתן אומר מוס שבך אל תאמר לחברך והיינו דאמרי אינשי דוקיף ליה זקיפא בדיותקה לא נימא ליה לחבריה זקיף ביניתא: **מתני'** **האין מערכין פירות בפירות אפי' חדשים** **בחדשים** ואין

מבית אבי אבא. פי' בקונטרס מבית דוד אזני משפחה שנת נשאים הימה וחס מבית דוד: **ח"ח** משערי אונאה. לפי שנער הלכ הוא וקריב להוריד דמעות משמע משום דנפקא לעיל מקרא דמהלכ דשערי דמעה לא נעלנו ונחסנו דחק כן דהא דריש לעיל כד מסדא דהילא מדכתיב הנה ה' נצב על סומת אהך ושמא מבית רבן גמליאל הימה מקובלת שהיה כן המשפחה ולאו אודו קאמר כדלשכתן נמי (ר"ה ד' סה) דלמך רבן גמליאל מקובלני מבית אבי אבא שפעמיס נא בארצוהי כו': **ואמרי** ל' ח כמ"ו. יש מפרש משום דכתיב כי גרים היינס וכיוצא בה: ואין